

ÎNCHEIERE

02 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Petru Moraru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Moiseenco Anatoli împotriva deciziei din 16 iunie 2015 a Curții de Apel Cahul,
adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Moiseenco Anatoli împotriva lui Zamfir Nicolae privind încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La data de 06 iunie 2014 avocatul Ion Stoian, în interesele lui Moiseenco Anatoli, a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Zamfir Nicolae cu privire la încasarea datoriei în sumă de 67600 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 18 iulie 2012 a procurat autoturismul de model „Mercedes 207D”, anul fabricării 1981, tip microbus-vagon, nr. de înmatriculare SRAP 098, înregistrat după State Igor. În acest sens a fost întocmită procură generală cu împuternicirea de a conduce, vinde, dona, înstrăina, închiria, gaja și transmite altor persoane, fiind oferit dreptul de a primi actele necesare în aceste scopuri, de a încheia contractele necesare, de a primi banii, a întocmi și semna cererile necesare, etc.

În rezultatul înțelegerii cu pîrîtul, la data de 24.12.2013, Zamfir Nicolai a primit de la reclamant autoturismul menționat în chirie cu ulterioara cumpărare, fapt pentru care s-au înțeles că pîrîtul primește autoturismul și îl folosește în scopuri personale, pentru ce va achita chiria lunară a câte 1500 lei pentru fiecare lună în perioada anotimpului de iarnă și a câte 2000 lei pentru fiecare lună în perioada anotimpurilor primăvară – toamnă. La achitarea sumei de 2000 euro, contractul de chirie expiră după care, actele vor fi perfectate și întocmit contractul de vânzare-cumpărare. În urma înțelegerii reclamantul a întocmit o recipisă autentică.

Menționează reclamantul că termenul achitării totale a fost stabilit în două rate - 1000 euro pînă la 01 mai 2013 și 1000 euro pînă la 01 septembrie 2013.

Susține că și-a îndeplinit condițiile contractuale și i-a transmis pîrîtului autoturismul de care se folosește la moment și actele necesare, pe cînd Zamfir Nicolai

a achitat arenda doar 1000 lei pentru luna ianuarie 2013, eschivându-se de la îndeplinirea înțelegerii asumate.

Prin hotărârea din 26 februarie 2015 a Judecătorei Cahul, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Moiseenco Anatoli: s-a încasat de la Zamfir Nicolae în beneficiul lui Moiseenco Anatoli suma de 30500 lei cu titlu de chirie; s-a încasat de la Zamfir Nicolae în beneficiul lui Moiseenco Anatoli cheltuieli de judecată în sumă 915 lei cu titlu de taxă de stat și suma 1750 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 2665 lei; s-a respins capătul de cerere privind încasarea sumei ce constituie prețul automobilului.

Prin decizia din 16 iunie 2015 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul depus de avocatul Ion Stoian, în interesele lui Moiseenco Anatoli și s-a menținut hotărârea din 26 februarie 2015 a Judecătorei Cahul.

La data de 12 octombrie 2015 Moiseenco Anatoli a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că au fost încălcate normele procedurale prin faptul că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, fără a fi citat legal, lipsindu-l de dreptul de a se apăra.

Conform art. 434 CPC recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform materialelor pricinii, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia recurată la data de 16.06.2015. Copia deciziei a fost expediată în adresa recurentului la data de 10.08.2015 și la materialele cauzei lipsesc careva dovezi despre recepționarea acesteia. Astfel, completul consideră că recursul declarat la 12.10.2015 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului că au fost încălcate normele procedurale prin faptul că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, fără a fi citat legal, lipsindu-l de dreptul la apărare, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece la materialele cauzei este anexat avizul de recepție (f.d. 67) prin care avocatul Stoian Ion, a fost înștiințat despre data ora și locul ședinței de judecată, însă, nu s-a prezentat.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Moiseenco Anatoli, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art.art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Moiseenco Anatoli împotriva deciziei din 16 iunie 2015 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Petru Moraru

Oleg Sternioală